

บรรณานุกรม

- กตัญญู ชูชื่น. (๒๕๔๓). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์โตร์.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (๒๕๔๖). ทฤษฎีวรรณคดี. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (๒๕๔๗). แนวทางการวิจัยพัฒนาวรรณคดี. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กาญจนา อินทรสุนาณท์. (น.ป.ป.). สารานุกรมคนครึ่งและเพลงไทย. กรุงเทพฯ : พ.ศ. พัฒนา.
- กุสุมา รักษณ์. (๒๕๓๔). การวิเคราะห์วรรณคดีไทยตามทฤษฎีวรรณคดีอันสกุต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุสุมา รักษณ์. (๒๕๓๔). สีสันวรรณคดี. กรุงเทพฯ : ศยาม.
- กุหลาบ มัลลิกามาส. (๒๕๔๒). ความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คอมพล จันทน์หอม. (๒๕๓๕). การขับร้องเพลงไทย. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์โตร์.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (๒๕๔๓). ขุนช้างขุนแผน ฉบับอ่านใหม่. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- จุลคลา ภักดีภูมินทร์. อิเหนา พระราชนิพนธ์ในร.๒. สถาปัตย. ๔๙ (๒๔๕๗), หน้า ๔๒.
- เจริญชัย ชนไพรโจน. (๒๕๑๒). เครื่องสายไทยและบทร้องเพลงไทย. ขอนแก่น : โรงพิมพ์ศิริกันฯ.
- เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. (๒๕๓๐). สังคีณนิยมว่าด้วยคณตรีไทย. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์โตร์.
- ชนิตร ถู่กานยูน. (๒๕๔๔). แก่นแท้คณตรีไทย. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- ชาลดา เรืองรักษ์ลิพิต. (๒๕๔๕). ชีวประวัติและผลงานของสุนทรถู่. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชั้น ศิลป์บรรเลง และ ลิขิต จินดาวัฒน์. (๒๕๒๑). คนตรีไทยศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทศน์.
- นรนภา ใจกลางศรีสะเกษ. (๒๕๑๘). วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงไทยประเพณี.
- วิทยานิพนธ์ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บทละคร เรื่อง อิเหนา. (๒๕๑๔). พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : ศิลป์บรรณาการ.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ส. (๒๕๑๗). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.
- บุญกร จำไพบិ. (๒๕๔๒). การวิเคราะห์บทพิโรราหังในวรรณคดีไทยสมัยรัตนโกสินธ์ตอนต้น.
- วิทยานิพนธ์ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญจวรรณ ส่งสมบูรณ์. (๒๕๔๐) บทละครเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน : การศึกษาในเชิงวรรณคดี วิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมุ่รทา.

ประทีป วากิทินกร. (๒๕๔๕). วรรณกรรมสุนทรภู่ พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

เปลือง ณ นคร. (๒๕๔๕). ประวัติวรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.
พระอภัยมณี. (๒๕๒๕). พิมพ์ครั้งที่ ๑๔. กรุงเทพฯ : อรุสกາ.

พระยาอนุมานราชธน. (๒๕๔๖). การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ :
ศยาม.

ไฟกาล อินทวงศ์. (๒๕๔๖). รอบรู้เรื่องคนตระรีไทย. กรุงเทพฯ : สุวิชาสาส์น.

ไฟกาล อินทวงศ์. (๒๕๔๕). รั่นรสเพลงไทยในวรรณคดีบุนช้างขุนแผน และอิเหนา. กรุงเทพฯ :
สำนักคนตระรีไทยคดีอม.

มนตรี ตราโนมท. (๒๕๔๐). ศูริยางคศาสตร์ไทย ภาควิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : มติชน.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์. (๒๕๒๖). เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย ๔ วรรณคดีไทย.
พิมพ์ครั้งที่ ๒. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์.

ราชบันฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). พจนานุกรมฉบับราชบันฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

วรรณดี นำฟ้า. (๒๕๔๒). ความขัดแย้งในสถาเรื่องบุนช้างขุนแผน. วิทยานิพนธ์ศ.ค.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วราภรณ์ บำรุงกุล. (๒๕๓๗). ร้อยกรอง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.

วัฒนา บุญจัน. (๒๕๔๕). บันลือภรรย์ วรรณคดีกับคนตระรีไทย. กรุงเทพฯ : กองวรรณกรรมและ
ประวัติศาสตร์.

วิญญา บุญยังค์. (๒๕๑๕). ตามรอยบุนช้างขุนแผน. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.

วิทย์ ศิริศรีบานห์. (๒๕๔๔). วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ :
ธรรมชาติ.

วีระพันธ์ ไชยคีรี. (๒๕๓๗). การถือสารในวรรณคดีไทยเรื่อง อิเหนา. วิทยานิพนธ์ศ.ค.ม.,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ศศิธร แสงเจริญ. (๒๕๓๖). การวิเคราะห์ถุงวรรณสิน พระนลคำหลวง สาวิตรี ถกนตala
และนักหนะพากษา. วิทยานิพนธ์ศ.ค.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สงบศัก ธรรมวิหาร. (๒๕๔๕). ศูริยางค์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : ชุมพลกรณ์มหาวิทยาลัย.
สรณ ใจนตระกูล. (๒๕๔๗). รายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ที่มาของคำร้องเพลงไทย.

พิษณุ โลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

สมพันธ์ เลขพันธ์. (๒๕๔๕). วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนวน งามสุข. (๒๕๗๒). เกร็จจากวรรณคดี. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

สำเนียง ณีกัญจน์ และ สมบัติ จำปาเงิน. (๒๕๔๒). ประชุมเพลงถ้าของไทย (ประวัติและบทร้อง). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.

สุจริต เพียรชون. (๒๕๔๐). ศิลปะการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

เสภาเรื่องบุนช้างบุนแผน. (๒๕๔๔). พิมพ์ครั้งที่ ๑๕. กรุงเทพฯ : บรรณาการ.

สาวลักษณ์ อนันตศานต์. (๒๕๔๖). วรรณกรรมเอกของไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย : อ่านอย่างไรให้ได้รับ ระดับมัธยมศึกษา. (๒๕๔๓). กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. (๒๕๔๖). ทฤษฎีและหลักปฏิบัติคนครีไทย และพจนานุกรมคนครีไทย.

กรุงเทพฯ : อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.